

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1

гр. София, 15.01.2024 г.

ВОЕННО-АПЕЛАТИВЕН СЪД в закрито заседание на петнадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: полк. РУМЕН ЛЮБ. ПЕТКОВ
Членове: полк.ЛИДИЯ П. ЕВЛОГИЕВА
полк. Величка З. Влашева

като разгледа докладваното от полк.ЛИДИЯ П. ЕВЛОГИЕВА Въззивно наказателно дело от общ характер № 20236000600052 по описа за 2023 година

образувано по въззивна жалба, вх. № ..../18.07.2023 г. и допълнение към въззивна жалба, вх. № ..../27.11.2023 г. от адв. И. А. от САК - защитник на подсъдимия Я. И. Д. срещу присъда № 8/11.07.2023 г. постановена по НОХД № 147/2022 г. по описа на СВС.

Закритото съдебно заседание по чл. 327 от НПК се проведе на 15.01.2024 г. в 11.00 ч. чрез видеоконференция по „Viber“, като съдия полк. Величка Влашева - член на съдебния състав, участва в заседанието чрез видеовръзка от кабинета си в сградата на Военен съд – Пловдив, находяща се в гр. Пловдив, ул. „Д-р Г.М.Д. 28“.

За да се произнесе, съдът взе предвид следното:

С присъда № 8/11.07.2023 г. постановена по НОХД № 147/2022 г. по описа на С. военен съд подсъдимият ...Я. И. Д. – младши шофьор в първа група „.....“ на взвод „.....“ в рота транспортно осигуряване на в.ф. .... – С. е признат за виновен за извършено престъпление по чл.205, ал.1, т.5, вр. чл. 204, б. „а“, вр. чл. 201, ал.1, вр. чл. 26, ал.1 от НК, като е осъден на „глоба“ в размер на 300.00 (триста) лева и е оправдан в частта на обвинението да не е заместил присвоените вещи. Със същата присъда е признат за виновен и за извършено престъпление по чл. 311, ал.1, вр. чл. 26, ал.1 от НК, като е осъден на 6 (шест) месеца „лишаване от свобода“. На основание чл. 23, ал.1 от НК на подсъдимия е наложено най-тежкото от така определените наказания, а именно 6 (шест) месеца лишаване от свобода. Присъединено е изцяло наказанието „глоба“ от 300.00 (триста) лева към най-тежкото наказание „лишаване от свобода“. Първоинстанционният съд е отложил изтърпяване на наказанието 6 (шест) месеца лишаване от свобода за срок от (три) години. На подсъдимия са възложени съдебно-деловодните разноски в размер на 190.00 (сто и деветдесет) лева, платими в полза на държавата по бюджета на съдебната власт, по сметка на С. военен съд,

както и разноски в размер на 1572.58 (хиляда петстотин седемдесет и две хиляди лева и петдесет и осем стотинки) платими в полза на държавата в бюджета на Министерство на отбраната, по сметка на Регионална служба „Военна полиция“- С..

Срещу постановения съдебен акт в законоустановения срок е постъпила въззивна жалба от адв. И. А., в качеството ѝ на защитник на подсъдимия ...Я. И. Д.. В нея се посочва, че постановената присъдата е неправилна и незаконосъобразна, тъй като по делото не са събрани доказателства, въз основа на които да се направи обоснован извод, че подсъдимият е извършил деянията, за които е осъден. Твърди се, че всички доказателства по делото установяват, че във в.ф. .... – С. не са установени никакви липси и са извършени курсове на пътните превозни средства, описани в пътните листа.

В допълнителна въззивна жалба от защитника на подсъдимия се развиват подробни съображения в подкрепа на твърдението, че липсват доказателства, които да установяват по безспорен начин виновно извършени деяния. Счита се, че основното доказателство, на което съдът се позовава, е изготвената и приета по делото видео-техническа експертиза, с която е установено, че на инкриминираните дати и часове, когато са използвани картите, с които е следвало да се заредят .....те „.....“ и „.....“, превозните средства са били на територията на в.ф. ...., което обстоятелство не се оспорва от подсъдимия. Посочва се, че първоинстанционният съд е приел фактическа обстановка, различната от описаната в обвинителния акт и е приел различен механизъм на присвояването, като в мотивите е посочил, че това престъпление е извършено с помощта на свидетеля М.П., заемащ длъжността „.....“. В мотивите към присъда за първи път се споменавало за присвояване на излишъци на дизелово гориво, което е станало благодарение на излишъците, генерирани от ГСМ на поделението и тези излишъци са му били давани от свидетеля по делото П.. Излагат се съображения, че неправилно е оценен доказателствения материал и е налице противоречие на изводите на първоинстанционния съд с доказателствената съвкупност по делото и по -конкретно с видео-техническата експертиза, следствения експеримент, фотоалбума, заявката за транспорт, свидетелските показания на свидетеля М.Ц. П., приобщени по реда на чл. 281, ал.4 от НПК, на свидетеля Ю.Р.П. и на свидетеля М.В. И.. Посочва се, че основният съд е нарушил чл. 303, ал.1 от НПК като е постановил присъдата си на предположение, че подсъдимия е извършил деянието по чл. 204 от НК със свидетеля П.. Излагат се доводи в подкрепа на твърдението, че неправилно са оценени обясненията на подсъдимия Я. И. Д.. Твърди се, че е налице неяснота в мотивите към съдебния акт досежно обстоятелствата как свидетеля П. е изчислявал какви са излишъците, които могат да бъдат „усвоени“ от подсъдимия за текущия месец, както и по какъв начин тези излишъци не съпадали с разхода на двата автобуса за точно определен маршрут, тъй като заявката е била получавана няколко дни по-рано. Същото възражение се посочва и по отношение на инкриминираните дати 15.09.2020 г. и 07.10.2020 г., като се твърди, че не е изяснен механизма на деянието.

Досежно престъплението по чл. 311, ал.1, вр. чл. 26, ал.1 от НК във въззивната жалба е посочено, че в мотивите на атакувания съдебен акт първоинстанционният съд е допуснал

противоречие като е посочил, че мотив за извършване на престъплението е „стремежът на подсъдимия да прикрие извършеното присвояване на дизелово гориво“, поради което защитата намира, че основния съд е приел, че е извършено друго престъпление, а именно по чл. 202, ал.1, т.1 от НК, а не това, за което е признат за виновен – по чл. 311, ал.1 от НК.

Моли въззивния съд да отмени първоинстанционната присъда и да постанови нова, с която да признае подсъдимия Я. И. Д. за невинен по повдигнатите му обвинения.

Няма постъпили писмени възражения срещу подадената въззивна жалба и допълнението към нея и за правилното му изясняване не е необходим разпитът на подсъдимия ...Я. И. Д.. Към настоящия момент няма и доказателствени искания и не се налага провеждането на въззивно съдебно следствие. С оглед разпоредбата на чл. 329, ал. 2 от НПК и повдигнатото срещу подсъдимото лице обвинение за престъпление, което не се явява тежко, по смисъла на чл. 93, т. 7 от НК, въззивният съд намери, че присъствието му в съдебното заседание не е задължително, поради което следва да бъде уведомен, че присъствието му в залата не е задължително.

Настоящият състав на Военно-апелативния съд, след като се запозна с атакуваната присъда № 8/11.07.2023 г. постановена по НОХД № 147/2022 г. по описа на С. военен съд, събраните на съдебното следствие доказателства, с доводите във въззивната жалба, допълнението към нея и след служебна преценка, намира че делото следва да бъде насрочено за разглеждане с призоваване на страните, в законоустановения срок.

Поради изложеното и на основание чл. 327 от НПК Военно-апелативният съд,

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **12 февруари 2024 година от 11.00 часа** в гр. София, Съдебна палата, партер, зала № 4.

ДА СЕ ПРИЗОВАТ подсъдимият ...Я. И. Д. и защитника му адв. И. А. – АК-С., както и прокурор от Военно-апелативна прокуратура .

НЕ ДОПУСКА провеждане на съдебно следствие по делото.

ДА СЕ УВЕДОМИ подсъдимият, че присъствието му в залата не е задължително.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____